

روزها ، نام ها و رنگ ها

در این مقاله نگاهی گذرا به معنای روزهای هفته و ارتباط این روزها با سیارات هفت گانه عطارد، زهره، مریخ، مشتری، زحل، ماه و خورشید [گرچه خورشید جز ستارگان می باشد) و رنگ هایی که به هر یک از این روزها نسبت داده اند و نیز اسطوره ها و باور های آن در نزد ملل مختلف به اختصار اشاره شده است ، خواهیم داشت .

شنبه : ریشه این واژه شپیت در زبان عبری [عضوی از شاخه زبان های سامی است، و با زبان های عربی و آرامی هم خانواده می باشد.] سپس در زبان عربی به السبت تغییر کرده و **معنای لغوی شنبه به معنی استراحت و آسودن است .**

Saturday

در زبان انگلیسی برگرفته از نام سیاره زحل [کیوان] یعنی ساتورن که خدای زراعت رومیان نیز می باشد. ساتورن یک خدای کهن کشاورزی در رابطه با کاشت بذرها و فراوانی محصول بود. نام او شاید از ساتر به معنای برزگر، یا ساتور به معنای انباشته یا کنده کاری شده ریشه گرفته باشد . در ایران باستان این روز متعلق به کیوان می باشد و **طبق باورها رنگ این روز سیاه** است . در قلمرو اسطوره رومی ها ، خدای کشتزار محسوب می شد . آنان می پنداشتند ریزش باران به همت ساتورن وابسته است بر همین باور قبل از بذر افشانی به درگاه او قربانی می دادند .

Sunday

روز خورشید ،بر گرفته از واژه سانا [الهه خورشید) در زبان آلمانی است . این روز توسط کنستانتین اول [امپراتور روم که مسیحیت را مذهب رسمی این کشور اعلام کرد] در 7مارس 321میلادی روز مقدس مسیحیان وآن را تعطیل رسمی تعیین کرد.در ایران باستان این روز مهر شید نامیده می شد . و **رنگ زرد را به این روز** نسبت می دادند. در روزگاران قدیم ، مردم ساده اندیش نظاگر گوی منور طلایی رنگی در آسمان بودند و می پنداشتند که خدایی این گوی را به حرکت در می آورد و در ارابه ای جای گرفته که چرخ های این ارابه در هر چرخش از خود نور و روشنایی بیرون می ریختند. آپولون خدای روشنگری و ایزد خورشید نام گرفت،و به افتخار او سر آغاز هفته را به نام خورشید خواندند.

Monday

روز ماه ، روزی مبارک و مقدس وگرفتن روزه در این روز مستحب است . در ایران باستان این روز متعلق به زنان بودو روز مه شید نامیده می شد و **رنگ آن سبز** است. مردم جنوب اروپا به گوی نقره ای

رنگ آسمان که شب ها نور افشانی می کرد نگاه می کردند و به زبان لاتین آن را اونا به معنای ماه و یک شنبه را مونا دیز یعنی روز ماه نامیدند .

Tuesday

روز توز (تی ویس) ، خدای ساکنان اروپای شمالی ، همتای آلمانی مریخ و برابر با مارس و آرس خدای جنگ رومیان و یونانیان باستان است . در ایران باستان این روز متعلق به مردان و بهرام شید نامیده می شد. بهرام سیاره جنگ و رنگ این روز سرخ می باشد. او خدای جنگ اقوام لاتین زبان بود . او حامی جنگاورانی بود که او را می پرستیدند . آنان که به او اعتقاد داشتند بر این باور بودند که وقتی جنگجویی در رزمگاه کشته می شود تی ویس از کوهستان پایین می آید و جنگجو را به سرزمین زیبا منطری می برد.

wednesday

روز ادین ، مشتق از وود- انو به معنای خروش و روان را برانگیختن است .خدای اسکاندیناوی و انگلوساکسون در انگلستان بود ، نام چهارشنبه ریشه انگلیسی قدیمی دارد که از نورس گاد وودن یا ادین گرفته شده است . این روز متعلق به سیاره تیر [عطارد] است و در ایران باستان تیر شید نام داشت و رنگ این روز فیروزه ای است . ساکنان شمال قاره اروپا ، خدایان متعددی را می پرستیدند . در نظر آنان وودن از سایر خدایان برتر بود . او تشنه ی دانستن و آگاهی بود . حتی او در ازای کسب معرفت ، یک چشم خود را در گرو خدای علم و دانش نهاده بود . او همواره با کلاه لبه دار مصور می شد . دو پرند سیاه رنگ بر دوش او نشسته اند و برای او خبر چینی می کنند. به افتخار او یک روز هفته را به وی اختصاص دادند.

Thursday

روز تورز ، خدای رعد به معنای روز مشتری [برجیس] و روزی مبارک است .مردمان مغرب در پرده خیال،می پنداشتند که تورز ، خدای تندر هنگامی که احساس گرسنگی می کند از گردونه خویش چکش عظیم در آسمان رها می کند که نور خیره کننده ای از آن ساطع می گرددو صدای چرخ ارابه او در آسمان می پیچد. رعد و برق آسمان را ناشی از حرکت تور می پنداشتند. در ایران باستان برجیس شید نامیده می شد و رنگ این روز قهوه ای است .

Friday

روز فریگ ، مردم شمال اروپا به الهه زیبا و متینی به نام فریگ معتقد بودند وظیفه او حمایت از جنگاوران خسته و مجروح بود. در نزد ملل مغرب این الهه بر ارابه ای نشسته و نیزه بر دست گرفته و بر پشت دو سگ تیز پوزه که گردونه او را می کشدشلاق میزند .

یونانیان این الهه را ونوس [الهه عشق و زیبایی] می نامیدند . در ایران باستان این روز را ناهید شید می نامیدند و رنگ سفید متعلق به روز جمعه است .

قبل از این که ایرانیان به دین مبین اسلام مشرف شوند این روز را آدینه که به معنای آذین و آرایش است می نامیدند زیرا در این روز خود را می آراستند و به گردش و مهمانی می رفتند . چون فریضه نماز به جماعت در این روز [یوم الجمعه] گزارده می شد این روز به روز جمعه تبدیل شد.

کیومرث کرم

سیم